

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3124/2023. (III. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.069/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője útján (dr. Császi Zsüliet ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.069/2022/2. számú végzése és a Szegedi Járásbíróság 22.P.21.560/2021/16/I. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Az indítványozó ugyancsak kérte a támadott bírói döntés végrehajtásának felfüggesztését is, az Abtv. 61. §-ának megfelelően.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló és azt megelőző eljárások jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns elemei az alábbiak szerint összegezhetőek.
- [3] A szellemi fogyatékossgal élő indítványozó 2011-ben súlyos testi sértés áldozata lett. Vállsérülését konzervatív eszközökkel kezelték. Mivel az indítványozó szerint sérülése miatt műtéti beavatkozásra lett volna szükség, így feljelentette a kezelőorvosát, akit később a bíróság felmentett foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés vádjára alól. Ezzel párhuzamosan az indítványozó polgári pert is indított a Szegedi Tudományegyetemmel szemben, valamint közigazgatási peres úton támadta meg az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság fogyatékosági támogatással kapcsolatos határozatát. Ez utóbbi perben a kirendelet szakértői intézet megállapította az indítványozó bal vállának zongorabillentyű tünetét, ami miatt igazságügyi szakértői kompetenciával nem rendelkező magánszakértőt is igénybe vett, aki megállapította, hogy a sérülést követően 1-3 héten belül műtétre lett volna szüksége a gyógyuláshoz. A polgári perben ugyanaz a szakértői intézet került kirendelésre, ám ekkor a zongorabillentyű tünetet már nem állapították meg. Ekkor képpalkotó vizsgálat nem volt, amit az indítványozó képviselője sérelmezett is. A Szegedi Járásbíróság a keresetet elutasította, majd a Szegedi Törvényszék hatályon kívül helyező döntésére tekintettel megismételt eljárásban az újabb kirendelt szakértői intézet sem állapított meg műtétre okot adó sérülést. A megismételt eljárásban a Szegedi Járásbíróság a keresetet 6.P.20.815/2019/37. számú ítéletével elutasította, amit a Szegedi Törvényszék 2.Pf.21.636/2019/11. számú ítéletével helyben hagyott. Kiemelte, hogy a szakértői véleményt az igazságügyi szakértői kompetenciával nem rendelkező magánszakértő véleménye nem tudta megingatni, továbbá többek között hangsúlyozta, hogy a sérülés elszenvedését követően az indítványozó nem volt mindvégig együttműködő, továbbá 2012-ben a számára felajánlott műtét lehetőségét is elutasította. A jogerős ítéletet az indítványozó jogi képviselője 2020. április 13-án vette át. Az indítványozó felülvizsgálatot kezdeményezett a szerinte iratellenes döntés miatt, az eljárás során csatolt egy 2020. augusztus 31-én kelt, képpalkotó eljárás alapján készült leletet is, ami szerinte alátámasztja az elmaradt műtét szükségességét. A Kúria a Pfv.III.20.804/2020/10. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, az ítéletet az indítványozó 2021. június 23. napján vette át.
- [4] 1.2. Az indítványozó ezt követően, 2021. augusztus 26. napján perújítási eljárást kezdeményezett. Arra hivatkozott, hogy a radiológus által is validált lelet olyan új bizonyíték, amely megalapozza az indítványozó felperes kereseti kérelmét, így rá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. Előadta, hogy a leletet önhibáján kívül nem tudta az alapeljárás során csatolni, továbbá önhibáján kívül csak a felülvizsgálati eljárás befejezését követően került abba a helyzetbe, hogy az új bizonyíték alapján perújítási eljárást kezdeményezzen. A Szegedi Járásbíróság a perújítási kérelmet, mint érdemi tárgyalásra alkalmatlant 22.P.21.560/2021/16/I. számú végzésével elutasította. A perújítási kérelmet elkésettnek minősítette, a BDT2005. I. 134. számú eseti döntésére

hivatkozással utalt arra, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a perújítási eljárást a felülvizsgálati eljárással párhuzamosan megindítsa. Azt is kiemelte, hogy önmagában az MR lelet nem alkalmas a perújítási eljárás lefolytatására, továbbá korábban sem volt elzárva attól, hogy az alapeljárásban az MR leletet beszeresse.

- [5] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró Szegedi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését 5.Pkf.20.069/2022/2. számú végzésével helybenhagyta. Indokolása értelmében az indítványozó nem jelölte meg, hogy az új MR lelet beszerzésére miért volt szükség, így azt állapította meg, hogy annak beszerzésétől az alapeljárás során sem volt elzárva, ezzel ellentétes körülményre a per során egyszer sem utalt az indítványozó, ellenben tudta viszont, hogy a kirendelt szakértő nem végez képzővizsgálatot. Így a törvényszék szerint az önhiba hiánya nem állapítható meg. Kifejtette azt is, hogy a perújítás okáról az indítványozó 2020. augusztus 31-én tudomást szerzett, de a perújítást csak a hat hónapos törvényi határidőn túl, 2021. augusztus 26. napján kezdeményezte. Ugyan a fellebbezésben hivatkozott rá, hogy csak 2020. december 20-i orvosi konzultáció alapján vált világossá számára a lelet tartalma, de erre a körülményre az elsőfokú bíróság előtt nem hivatkozott, így ezt a törvényszék nem tudta a fellebbezés során figyelembe venni. Szintén kifejtette, hogy a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárás nem akadályozta a perújítási kérelem benyújtását, azt a polgári perrendtartás ugyanis lehetővé teszi. Azt a törvényszék orvosi szakértelme hiányában nem tartotta kizártnak, hogy az MR lelet esetleg kedvezőbb határozatot eredményezne az indítványozó számára, azonban helyesen állapította meg a járásbíró az, hogy a kérelem elkésett, továbbá azt, hogy az önhiba hiánya sem állapítható meg.
- [6] 1.3. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszában a Szegedi Törvényszék 5.Pkf.20.069/2022/2. számú végzése és a Szegedi Járásbíró 22.P.21.560/2021/16/I. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését indítványozta. Arra hivatkozott, hogy a támadott végzések sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, az abból levezetett bírósághoz fordulás jogát és fegyveregyenlőség elvét, a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogot, továbbá a XXVIII. cikkel szerinte fogalmi egységet képező 28. cikket, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát. Felhívta továbbá a Nemzeti hitvallás több mondatát („Valljuk az elesettek és a szegények megsegítésének kötelezettségét.” „Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.” „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.”), az R) cikk (1) és (2) bekezdését, a T) cikk (2) és (3) bekezdését, továbbá az I. cikk (1)–(4) bekezdéseit.
- [7] Kifejtette, hogy ha a fél a bíróság korábbi szabálytalan eljárása miatt kerül abba a helyzetbe, hogy perújítással kénytelen élni, úgy a perújítási határidőt azon törvényi értelmezéssel kell számítani, amikor a fél később kerülhetett abba a helyzetbe, hogy rendkívüli jogorvoslati jogát érvényesítse. Szerinte ezért Alkotmánybíróságra tartozó kérdés a bíróságok perújítási határidő időszerevése körében kifejtettek, illetve a felrótt felperesi önhiba megítélése. Mivel a bíróságok a BDT200S.1134 számú eseti döntésre hivatkoztak a gátló okok értékelése körében, így szerinte a bíróságok az indítványozóra és jogi képviselőjére kvázi orvosszakértőként tekintettek, akik a leletet a kézhezvétele után azonnal ki tudják értékelni. Mivel ez nem így van, így szerinte a lelet kézhezvételekor semmiképpen sem kezdődhetett el a perújítási határidő. Szerinte a felülvizsgálat alatti perújítási eljárás megindítása csak egy lehetőség, de nem jelent kötelezettséget. Elfogadhatatlannak tartotta, hogy magánúton a peres eljárás alatt kellett volna elmennie képzővizsgálat elvégzésére, annak ellenére, hogy a peres eljárás során több szakértői intézmény és testület került kirendelésre és a felperesi jogi képviselő számos beadványban kérte is a képzővizsgálat elvégzését.
- [8] A XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme körében a bíróság önhibával kapcsolatos döntése kapcsán előadta, hogy ez szerinte leginkább a pártatlan és tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot sértette, mivel egy jóhiszeműséget és tisztességet elváró perben egy szellemi fogyatékkal, szerény körülmények között élő magánszemélyt kötelezne peren kívüli orvosi lelet készíttetésére. Érthetetlen volt számára, hogy az alapeljárás során indítványai ellenére egyetlen esetben sem rendelték el a képzővizsgálat elvégzését. Szerinte ez a szakértői testületek elfogultságát jelzi az alperesi intézmény irányába. Szerinte joggal bízott abban, hogy ha a bíróságnak tett alapos indítványok ellenére mégsem készül képzővizsgálat, akkor azt nem lehet az indítványozó terhére értékelni. Arra a következtetésre jut, hogy tisztességtelen és nem pártatlan az a bírósági hozzáállás, amikor egy perben azt állítja a bíróság az elutasító döntésében, hogy hibás az a fél, aki nem megy el magánúton orvosszakmai leletet készíttetni úgy, hogy közben készül peres orvosszakértői vélemény. Ez vezet álláspontja értelmében

a fegyveregyenlőség sérelméhez is, amihez is szorosan kötődik a személyek egyenlő méltóságúakként történő kezelése. Megjegyezte azt is, hogy a fegyveregyenlőség elvét sértette az is, hogy a bíróság az elsőként eljáró szakértői intézettel szemben kizárási kérelmét nem értékelte függetlenül, majd később azt sem értékelte, hogy a szakvélemények végig ellentmondásosak maradtak. Előadta, hogy azért csak 2020. augusztus 31-én készült MR lelet, mert az indítványozót a per jogerős lezárása előtt nem fogadta egyetlen közegészségügyi intézmény sem.

- [9] A bíróság elkészettséggel kapcsolatos álláspontja vonatkozásában az indítványozó előadta, hogy ez szintén a pártatlan és tisztességes eljáráshoz való jogot sértette. Érvelése értelmében a Kúria előtti eljárás eredményességében azért bízott, mert az alapeljárás hemzsegett az ellentmondásos, iratellenes orvosszakmai nyilatkozatoktól, ráadásul a bíróság orvosszakmai hozzáértés nélkül fogalmazta meg, hogy természettudományi oka van az indítványozó bal válla meg nem gyógyulásának. A felülvizsgálat során ezért már becsatolta az MR leletet a kirívó iratellenesség alátámasztására. A törvényszék indoklását úgy értelmezte, hogy eredményes felülvizsgálat esetén nyugszik a perújítási elévülési idő, de ezt ő nem láthatta előre. Anomália szerinte, hogy amennyiben nincs a felülvizsgálati kérelemnek változást jelentő eredménye, akkor a perújítási határidő telik, ha pedig van eredménye a felülvizsgálatnak, akkor nyugszik a határidő.
- [10] Az R) cikk (1) és (2) bekezdésének sérelme kapcsán úgy ítélte meg, hogy a bíróságok az ügyében nem alkalmazták az Alaptörvényt, mint a jogrendszer alapját, és az ügyben alkalmazandó jogszabályokat sem értelmezték megfelelően az Alaptörvény szellemében.
- [11] A T) cikk (2) és (3) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az az álláspontja, hogy az eljáró bíróság hivatkozása korábbi eseti döntésre nem zárhatja el attól, hogy a perújítást eredményesen befogadja a bíróság, hiszen az eseti döntés nem jogszabály.
- [12] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [13] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtották be [Abtv. 30. § (1) bekezdés]. Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont].
- [14] Az indítvány az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, továbbá a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével összefüggésben tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Ugyanakkor az indítványban megjelölt Nemzeti hitvallás, az R) cikk (1) és (2) bekezdése, a T) cikk (2) és (3) bekezdése, a 28. cikk, továbbá az I. cikk (1)–(4) bekezdései az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem minősülnek Alaptörvényben biztosított jognak [ld. például a Nemzeti hitvallásra vonatkozóan 3506/2022. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [7]; az R) és T) cikkekre vonatkozóan 3213/2022. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [12]; a 28. cikk vonatkozásában 26/2022. (XI. 3.) AB határozat, Indokolás [12]; az I. cikk vonatkozásában 3439/2022. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [23]]. Mindezek alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja előírásainak.
- [15] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont]. Az indítvány tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].
- [16] Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése sérelmére vonatkozóan önálló indokolást nem tartalmaz, az indítványozó annak felhívása ellenére maga is azzal érvelt, hogy nem a tisztességes hatósági eljáráshoz való joga, hanem a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga sérült. A XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joggal kapcsolatban az indítvány szintén nem tartalmaz értékelhető indokolást. Fentiek alapján ezek az indítványi elemek nem felelnek meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek.
- [17] Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [18] Az indítvány megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető (Abtv. 27. §). Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont].

- [19] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [20] Az alkotmányjogi panasz, figyelemmel az Alkotmánybíróság Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggő, jelen alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából releváns gyakorlatára, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az indítvány felveti-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [21] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [22] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó alapvetően a támadott végzések indokolásában kifejtett jogi álláspontot vitatta. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett megvizsgálnia, hogy az indítványozó által előadott érvek kimerülnek-e a bíróságok álláspontjának szakjogi alapon álló vitatásában vagy pedig felvetik-e a végzésekkel kapcsolatosan az alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [23] Az indítványozó érvei lényegében a bíróság két azon megállapításának vitatására koncentrálnak, amelyek szerint a perújítási kérelem elkésztett volt és az önhiba hiánya nem volt megállapítható.
- [24] Az elkészttség kapcsán azt vitatta, hogy a perújításra rendelkezésre álló határidőt honnan kell számítani és annak határidejébe beleszámít-e a Kúria eljárásának időtartama. Az Alkotmánybíróság a rendelkezésre álló iratok alapján úgy ítélte meg, hogy az eljáró bíróságok a határidő számítására vonatkozó álláspontjukat a vonatkozó eljárási szabályra alapították, ennek értelmezési gyakorlatára is hivatkoztak, és álláspontjukat részletesen, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó indokolási kötelezettség követelményének megfelelően megindokolták. Az indítványozó az alkalmazott jogszabályi rendelkezést nem támadta, csak azt állította, hogy számára a rendelkezés másik fordulatát kellene figyelembe venni. Tulajdonképpen így az az eldöntendő kérdés szerinte, hogy a felülvizsgálat ideje beleszámít-e a perújítás határidejébe.
- [25] Az Alkotmánybíróság a felülvizsgálati eljárás és a perújítási eljárás eltérő céljainak részletes ismertetése nélkül mindössze azt emeli ki ebben a körben, hogy a jogi képviselővel eljáró indítványozónak ezzel a különbséggel tisztában kellett lennie, a bíróságok gyakorlatát szintén ismerhette, mely szerint jogi akadály nem volt a perújítási kérelem párhuzamos benyújtásának. Habár a beszerzett MR lelet mikénti értelmezése kapcsán felvetődhet, hogy abból ténylegesen mikor vált világossá számára az, hogy ez új bizonyíték lehet, de az indítványozó sem vitatta a bíróság azon megállapítását, hogy ez legkésőbb a 2020. december 20-i orvosi konzultáció során egyértelművé vált. Azt is megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az indítványozó értelmezésével szemben a törvényszék nem azt állította, hogy a felülvizsgálat eredménye utólag dönti el, hogy a perújítás határidejét honnan kell számítani, hanem mindössze azzal érvelt, hogy a perújítási kérelem benyújtásának mikénti megítélésére lehet hatással, ha időközben a Kúria döntése a jogerős döntés esetleges hatályon kívül helyezésével szükségtelenné tenné annak elbírálását (lásd a Szegedi Törvényszék végzésének 10. oldalát). Mindezek fényében az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a támadott végzések a bíróság döntését megindokolták, a döntés alapjául szolgáló törvényi rendelkezést az indítványozó nem vitatta, de annak értelmezésével nem értett egyet. Ez az értelmezésbeli különbség azonban az Alkotmánybíróság megítélése szerint az alapul fekvő jogszabály támadása nélkül alapvetően nem alkotmányossági, hanem szakjogi kérdés. Mivel az indítványozó nem hivatkozott olyan érvre, amely a jogszabályi rendelkezés esetleges *contra constitutionem* értelmezésének vizsgálatát szükségessé tette volna, döntésüket pedig a bíróságok részletesen megindokolták, így ez a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye nem vetődött fel.

- [26] Úgyszintén nem vetették fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét a támadott végzések önhibával kapcsolatban kifejtett érvei. Ebben a körben ugyan az indítványozó evidens szakmai hibának tartotta a képpalkotó vizsgálatok elmaradását (amire alapozva szerinte okkal bízott abban, hogy ezt a vizsgálatot az alapperben elvégzik), azonban az alapperben kifejtett érvek alapján a perújítási eljárásban eljáró bíróságok egyértelműen megindokolták, hogy a jogi képviselővel eljáró indítványozó miért ismerhette volna fel azt, hogy erre a vizsgálatra nem fog sor kerülni. Ráadásul a támadott végzések is kifejtették, hogy a jogerős döntés nem csak a szakértői véleményre alapozta a kereseti kérelem elutasítását, hanem az indítványozói együttműködés hiányára és a 2012-ben felajánlott műtéti lehetőség elutasítására is. Így lényegében a támadott jogerős végzés azt nem vitatta, hogy az MR vizsgálati lelet beszerzése új bizonyíték lehet az ügyben, de ennek utólagos beszerzését nem tekintette olyan körülménynek, ami kizárja az önhibát. A Szegedi Törvényszék azt is egyértelműen megindokolta, hogy az eljárás korábbi szakaszában az indítványozó nem hivatkozott arra, hogy a lelet beszerzésétől el volt zárva. Megindokolta a törvényszék azt is, hogy ezt az érvet miért nem lehet a fellebbezés során előadni, szintén hivatkozva arra, hogy az indítványozó jogi képviselővel járt el.
- [27] Az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó mindezek alapján hivatkozott ugyan egyes eljárási szabályok téves értelmezésére, de ezek az indítvány érdemi elbírálását még nem teszik lehetővé. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével, valamint annak indoklásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a bíróságok indítványozóétól eltérő jogértelmezését vitatta, ami a fentiek szerint szakjogi-törvényességi, és nem pedig alkotmányossági kérdésnek tekinthető, ekként az Alkotmánybíróság hatáskörén kétséget kizáróan kívül esik, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől.
- [28] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó panasa a sérelmezett döntésekkel kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kételyt, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.
- [29] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.
- [30] Az Alkotmánybíróságnak az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről.

Budapest, 2023. február 21.

Dr. Salamon László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1553/2022.

